

Antoni tygodnik parafialny

IV Niedziela Wielkiego Postu, 10 marzec 2013 r.
I czytanie Joz 5,9-12; II czytanie 2 Kor 5,17-21; Ewangelia Łk 15,1-3.11-32

„Moje dziecko ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko co moje do ciebie należy”

Dziś usłyszeliśmy bardzo znany fragment Ewangelii. Dla niektórych to pewnie najbardziej znana przypowieść, dla innych być może najpiękniejsza. **Przypowieść o synu marnotrawnym.** Przypowieść czytana w okresie Wielkiego Postu sugeruje, że chodzi w niej tylko o wezwanie do nawrócenia. Młodszy syn roztrwoniwszy cały majątek, w końcu wraca do rodzinnego domu, do czekającego ojca. Każdy z nas był, a pewnie i niejedną raz jeszcze, niestety, będzie jak ten marnotrawny, młodszy syn.

W przypowieści mamy też i drugiego syna. Być może dla niektórych jest to postać pozytywna. Przecież służy wiernie swemu ojcu. Ale czy służy z miłości, czy z przymusu? Czy cieszy się widząc, że jego brat w końcu porzucił grzeszne życie, czy po prostu ma za złe ojcu że z miłością przyjął młodszego hulakę?

O kim Chrystus tak naprawdę mówi w tej przypowieści? Kogo reprezentuje młodszy, a kogo starszy z synów? Młodszy z braci obrazuje człowieka żyjącego z dala od Boga, często na marginesie; grzesznika zasługującego na potępienie. Starszy z braci reprezentuje tych, którzy poprzez rygorystyczne przestrzeganie prawa uważają iż należy im się zbawienie. Bardzo często takim starszym synem

jesteśmy my, uczestniczący w niedzielnej Eucharystii, przestrzegający przykazań. Mamy o sobie dobre mniemanie, bo przecież nie jesteśmy zniewoleni przez nałogi, nie uwikłaliśmy się w sidła grzechu. Zapominamy jednak, że zbawienia nie dostąpimy dzięki przestrzeganiu prawa, a tylko dzięki miłości Boga. Wróćmy teraz do dzisiejszej przypowieści, która tak naprawdę nie jest o synu marnotrawnym, czy nawet o synach marnotrawnych; ta **przypowieść** mówi nam przede wszystkim o **miłosiernym ojcu**. Jezus pragnie nam pokazać prawdziwe oblicze Boga, który jest naszym miłosiernym i kochającym Ojcem. Ojcem, który pragnie by wszyscy byli przy Nim, by doświadczali Jego miłości i by tej miłości pomagali doświadczyc innym. Nie tak dawno przeżywalismy rok liturgiczny pod hasłem: „Bądźmy świadkami Miłości”. Czy jestem świadkiem Miłości? Żeby być takim świadkiem, trzeba najpierw tej Miłości doświadczyc, trzeba otworzyć się na nią. Trzeba się otworzyć na miłość Ojca. Warto zapytać o własną relację z Bogiem. Czy opiera się na miłości, czy może cała uwaga skoncentrowana jest tylko na wypełnianiu nakazów i przestrzeganiu zakazów? Bóg chce abyśmy otworzyli się na dar miłości, właśnie otworzyli a nie próbowali zasłużyć. Bo miłość to dar, który otrzymujemy darmo, pod warunkiem że tego chcemy. A jeśli już doświadczymy Bożej miłości, wówczas inaczej będziemy patrzeć na grzeszników. Nie będzie miejsca na pogardę, za to będzie chęć pomocy, potrzeba głoszenia Dobrej Nowiny. A gdy ujrzymy zatwardziałego grzesznika, który się nawrócił to będzie nas przepelniać taka sama radość jaka była udziałem ojca, do którego powrócił młodszy syn. W Liście do Koryntian święty Paweł uczył że najważniejsza jest miłość. Dziś zacytujmy świętego Jana od Krzyża: „na końcu będziemy sądzeni nie z przestrzegania prawa, a z miłości”.

Janusz Szwoch
(tekst inspirowany artykułem ks. J.J.Stefanów:
„Wszystko moje należy do ciebie”

Wiara szuka zrozumienia

W okresie Wielkiego Postu ksiądz Krystian wyjaśnia symbolikę Wielkiego Tygodnia. W poprzednich numerach tygodnika czytaliśmy o Niedzieli Palmowej i pierwszych trzech dniach Wielkiego Tygodnia. Zapraszamy do lektury.

Wielki Czwartek

Wydarzenia Wielkiego Tygodnia zaczynają nabierać konkretnego kształtu. Obchody, niby te same jak co roku, są do przewidzenia, a jednak... Liturgia zawsze wieje nowością. Ta sama oprawa, tego samego jedyne wydarzenia Paschy Chrystusa, ale wszystko zawsze jest *nowe* i obfitujące w przeżycia. Taki jest Bóg – ciągle krok przed nami, zaskakuje i ujmuje dopasowaniem przeżyć liturgii dokładnie do aktualnej chwili naszego życia. To co się dzieje – odbywa się *hic et nunc* (łac. tu i teraz).

Wielki Czwartek powinniśmy już przeżywać „cali dla” Chrystusa. W miarę możliwości mając poukładane sprawy drugoplanowe. Po czterdziestu dniach pracy nad sobą, zaczyna się droga przejścia – umierania z Jezusem, aby z Nim zmartwychwstać.

Ten dzień przebiega w dwóch etapach podkreślających sakramenty: Eucharystii i kapłaństwa. Pierwszy etap ma miejsce do południa w kościele katedralnym. Wtedy biskup diecezjalny sprawuje z wszystkimi księżmi Mszę Świętą Krzyżma. Jest to najpełniejszy znak jedności Pasterza ze swoimi prezbiterami. Są również obecne osoby konsekrowane i wierni świeccy, a szczególnie Służba Liturgiczna (z której potem zawsze ktoś wstępuje do seminarium). Podczas liturgii święci się oleje: Krzyżma, katechumenów i chorych. Kapłani odnawiają

swoje przyrzeczenia złożone Kościołowi w dniu swoich święceń. To jedyna celebracja tego dnia w całej diecezji.

Drugi etap ma już miejsce w parafiach wieczorem, kiedy zaczyna się Triduum Paschalne (trzy dni męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa). Wieczór w liturgii rozpoczyna już nowy dzień. Dlatego po zmroku następuje początek drogi nawrócenia. Czas wziąć swoją grzeszność, o której mieliśmy sposobność dowiadywać się ostatnio, i z postawą żebraka, a jednocześnie winowajcy, błagać Zbawiciela żeby raczył nas ratować. Dlatego uczestniczy się we Mszy Wieczerzy Pańskiej. To na niej Jezus ustanawia Eucharystię i kapłaństwo. To tu pokazuje ducha eucharystycznej służby z czystej miłości – myje uczniom nogi. Uczy nas, że życie Eucharystią nie polega na przyjmowaniu opłatka, ale na służbie drugiemu, wynikającej z Komunii z Bogiem. Trzeba w duchu miłości myć nogi żonie, mężowi, dzieciom. Czasem dosłownie. Ponadto trzeba dać sobie umyć nogi (uznać, że potrzebuję miłości drugiego człowieka; że muszę dać sobie usłużyć i dać drugiemu być służącym, dla jego wzrostu), co jest rzeczą najtrudniejszą. Myjący nogi – służący nie „jest górą” w tej czynności.

Noc rozpoczyna się zdradą. Miało być tak pięknie, a znowu grzech i to bardzo szybko po spotkaniu przy stole. Z mojego powodu Jezus został skazany. Tak jednak ma się wypełnić wszystko. I choć żałuję, to machina już ruszyła – nawet maleńki grzeszek potrzebuje odkupienia, a to dokonuje się tylko Krwią Syna Bożego. Niedługo zapieje kogut i po nocy spędzonej w cysternie na wodę, nastąpi dzień Męki. Sprawiedliwie muszę donieść swój krzyż z Jezusem niosącym swój Krzyż, ale grzechów moich i całego świata. Czy wytrwam? Co stanie się jutro?

ks. Krystian Wilczyński, k.wilku@wp.pl

Bioetyka (9)

NAPROTECHNOLOGIA cz. II

Po około trzech miesiącach pracy z instruktorem CMFCS pary małżeńskie zostają skierowane do lekarza, który interpretuje dane zawarte w kartach obserwacji i wszystkie inne wcześniejsze wyniki badań dodatkowych. Następnie lekarz przeprowadza badanie lekarskie, po którym zleca kolejne, ściśle dopasowane do indywidualnego cyklu danej kobiety. Druga faza diagnostyki trwa ok. 3–5 miesięcy i może uwzględniać procedury związane z zabiegami chirurgicznymi takimi jak HSG, histeroskopia, laparoscopia, laparotomia, będące jednocześnie elementem leczenia. Po postawieniu rozpoznania przyczyny niepłodności, prowadzone jest leczenie farmakologiczne i (lub) hormonalne ściśle dopasowane do warunków indywidualnych. Podkreśla się tutaj wagę pracy z

instruktorem w opracowaniu o tzw. mapy płodności, które są jednym z czynników diagnostycznych dla lekarza. Gdy istnieje potrzeba, wykorzystuje się nowoczesne techniki laserowe, waporyzację laserową ognisk endometriozy, chirurgię rekonstrukcyjną jajowodów, techniki chirurgiczne w leczeniu PCOS oraz specyficzne postępowanie przeciwzrostowe.

Celem leczenia niepłodności jest uzyskanie poczęcia i urodzenia dziecka, czego oczekuje się przez okres około 12 maksymalnie do 48 miesięcy. NPT wyklucza możliwość stosowania technik wspomaganego sztucznie rozrodu (ART), takich jak inseminacje domaciczne i techniki in vitro, ICSI, GIFT, ZIFT i inne.

Naprotechnologia w sposób holistyczny ujmuje problem niepłodności, uwzględniając różne aspekty dotyczące człowieka (biologiczny, psychiczny, duchowy), przy równoczesnym wykorzystaniu nowoczesnych technik medycznych i z uwzględnieniem potrzeb i wyzwań naszych czasów.

dokończenie na stronie 3

początek na stronie 2

Jest więc pierwszym w swoim rodzaju systemem, ogarniającym planowanie potomstwa, monitorującym reprodukcję oraz niosącym pomoc w rozwiązywaniu problemów natury ginekologicznej. W odróżnieniu od innych tzw. metod naturalnych naprotechnologii wyróżnia to, że oprócz edukacji i współpracy z pacjentami zakłada równoległe korzystanie z osiągnięć technologii medycznych (sprecyzowana analiza hormonów, ultrasonograficzna ekspertyza fachowców, techniki chirurgiczne z zastosowaniem technologii laserowych, mikrochirurgii i metod antyzrostowych). NPT wprowadza również nową kategorię instruktorów współpracujących z lekarzem i pacjentami (Fertility Care Practitioners) w celu jak najpełniejszego wykorzystania możliwości diagnostycznych i terapeutycznych. NPT umożliwia zaangażowanie w profilaktykę i leczenie w zakresie niepłodności również lekarzom rodzinnym. Przy zaburzeniach zdrowia prokreacyjnego następuje rozpoznanie problemu i przywrócenie prawidłowego stanu poprzez współpracę z naturalnym cyklem. Dzięki NPT pary starające się o

dziecko mają możliwość poznania i zrozumienia przyczyn objawów. Efektem NPT jest nie tylko zajście w ciążę i urodzenie dziecka, ale też właściwe wyleczenie schorzeń, które powodują niepłodność i ogólna poprawa kondycji zdrowia kobiety. Możliwe jest naturalne poczęcie i urodzenie kolejnych dzieci zgodnie z życzeniem rodziców.

NPT to połączenie fachowej wiedzy o fizjologii kobiety z praktyką, która staje się swoistą metodą niosącą pomoc małżeństwom i rodzinie. Można ją zaliczyć do medycyny ekologicznej, która wymaga dodatkowej wiedzy i wyobraźni. NPT promuje otwarcie się na życie i prawdę o człowieku. Przyjęcie i promocja życia „wzmacnia siły moralne i uzdatnia do wzajemnej pomocy” (CV 28). Niestety, na świecie jest obecnie zaledwie ok. 400 lekarzy przeszkolonych w zakresie NPT, a w Europie nauka ta dopiero się rozwija.

O skuteczności i efektach powyższej metody zaświadczą kolejne artykuły.

Leszek Banaś

Źródło: Katarzyna Szynceł „Sztuczne zapłodnienie”. Kraków 2010

**Już od 14 stycznia 2013 rozpoczęliśmy działalność
w Gdańsku – Wrzeszczu w Uniwersyteckim Centrum Klinicznym
na Al. Zwycięstwa 30 (dawny „Szpital Studencki”)
gabinety 112 i 113 (I piętro).**

Rejestracja pod numerem telefonu: 783-002-002

Więcej informacji na stronie: www.naprocentrum.pl

Naprotechnologia - Troszczymy się o płodność każdej pary.

Dla zdrowia i spełnienia marzeń!

Potrzebna pomoc!

W imieniu potrzebującej rodziny z naszej parafii
poszukujemy:

- **starych mebli, skrzyń i innych materiałów drewnianych**, które nadadzą się **na opał**
- działającego **odkurzacza**
- **kurtki dla 12-letniego chłopca**
- **dywanu ok. 2x3 m**

Osoby mogące podzielić się powyższymi
artykułami prosimy o kontakt na nr tel.

606899409 (Asia Czech)

Informujemy też, że **mamy do oddania meble**: 2 łóżka 1-osobowe i 1 łóżko małżeńskie (z materacami), komodę, kanapę, dwa fotele i szafki nocne. Meble są do odebrania z mieszkania w Gdańsku Wrzeszczu **do 18 marca** (trzeba tylko zorganizować transport). W tej sprawie można dzwonić na numer tel. **606899409**.

- Parafialny Zespół Caritas pragnie poinformować, że z dniem 6 marca ruszyły w naszej parafii cotygodniowe dyżury wolontariuszy. Dyżury odbywają w **środy między 19.00 a 20.00 w kancelarii parafialnej**. Można do nas zgłaszać prośby o pomoc materialną i praktyczną dla siebie, ale też dla innych osób, o których wiemy, że potrzebują wsparcia, a które same nie mogą lub nie mają odwagi nam o tym powiedzieć. Będziemy starali się pomóc w miarę naszych możliwości i środków.
- Raz w miesiącu będzie też można skorzystać nieodpłatnie z porad prawnika. O terminach konsultacji prawnych będziemy informować na bieżąco. Prawnik i wolontariusze PZ Caritas oferują pomoc przy pisaniu i wysyłaniu pism urzędowych i doradzają, w jakich instytucjach można ubiegać się o zasiłki itp.
- Poszukujemy psychologa, który zechciałby udzielać porad w ramach wolontariatu PZ Caritas. W tej sprawie prosimy o kontakt z ks. Adamem.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Spotkanie Wspólnoty Dzieci Bożych w sobotę o godzinie 10.00; próba scholki dziecięcej w sobotę o godzinie 11.00; spotkanie aspirantów także w sobotę o godzinie 11.00
2. Zbiórka ministrantów we wtorek o 19.15, spotkanie lektorów o 19.45.
3. W piątek –**Droga Krzyżowa**:
 - dla dorosłych o godz. 7.30 (po porannej Mszy Świętej) i 18.30
 - dla dzieci o godz. 17.00; - dla młodzieży o godz. 19.30.
4. W okresie Wielkiego Postu zapraszamy na niedzielne **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym. Początek o 17.00
5. W sobotę, 16 marca, w naszym kościele Msza św. z modlitwą wstawienniczą o uzdrowienie i uwolnienie. Początek o 19.30.

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04

Msze św. w niedzielę: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30

Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00

www.antoni-reda.pl